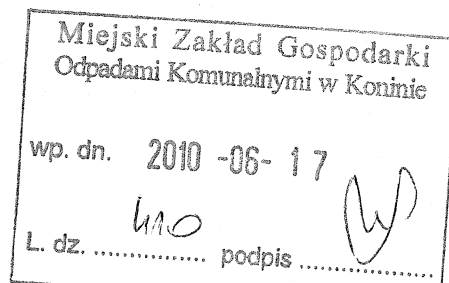

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO**

DSR.VI.7623-85/10

Poznań, dnia 9 czerwca 2010 r.
za dowodem doręczenia

DECYZJA

Na podstawie art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 192, art. 201 ust. 1, art. 202 ust. 4, art. 211 ust. 1, art. 376 pkt 2b i art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) oraz art. 104 i art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) – po rozpatrzeniu wniosku Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie, ul. Sulańska 13, 62-510 Konin

ORZĘKAM

I. Zmienić decyzję Wojewody Wielkopolskiego znak: SR.Ko-2.6600-7/06 z dnia 21.05.2007 r., zmienioną decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.VI.7623-31/08 z dnia 28.05.2009 r. udzielającą pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie, ul. Sulańska 13, w następujący sposób:

1. W punkcie 5.4.4. ww. decyzji dodaje się pozycję:

5.4.4.1 Opis procesu technologicznego unieszkodliwiania odpadów

Unieszkodliwianie odpadów odbywa się przez ich składowanie na kwaterze składowiska odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne w Koninie. Odpady przed składowaniem nie są magazynowane na terenie składowiska. Dla zapewnienia bezpiecznej i sprawnej eksploatacji kwatery składowiska odpadów jest podzielona na sektory eksploatacyjne, w ramach których wydzielone są pola robocze. Odpady dowożone są samochodami (śmieciarki, samochody z zabudową bramową do przewozu kontenerów) w rejon eksploatowanej części kwatery po wcześniejszym zważeniu przy wjeździe na teren zakładu. Po wjechaniu na kwaterę pracownik inspekcyjny – dyspozytor ruchu ocenia zgodność deklarowanego rodzaju odpadu ze stanem faktycznym. W przypadku niezgodności odmawia przyjęcia odpadów na składowisko informując o tym swojego przełożonego. Zarządzający składowiskiem zawiadamia o zaistniałej sytuacji niezwłocznie wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska. Po wyładowaniu pojazd wyjeżdża z kwatery i kieruje się ponownie na wagę w celu dokonania ponownego ważenia. Pojazd wyjeżdżając przejeżdża przez brodzik dezynfekcyjny celem dezynfekcji kół i podwozia. Przywiezione odpady rozmieszczane i rozplanowywane są przy pomocy spychacza i komapktora. Po rozplantowaniu odpadów rozpoczyna się ich zagęszczanie poprzez kilkakrotny przejazd kompaktorem. Odpady składowane są w sposób nieselektywny zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 r. w sprawie rodzajów odpadów, które mogą być składowane w sposób nieselektywny (Dz.U. z 2002 r. Nr 191 poz.1595).

W ramach kwatery jednocześnie eksploatowane są dwa pola robocze. Jedno funkcjonujące w ramach sektora I a drugie w ramach sektorów II i III. Na sektorach II i III wyznaczono łącznie 5 pól roboczych. Eksploatacja pola roboczego zostanie przerwana (przejsście na drugie pole robocze) po uformowaniu dwóch warstw odpadów i dwóch warstw izolacyjnych. Warstwa odpadów wraz z warstwami izolacyjnymi tworzy warstwę wysokości ok. 2 m. Przejsście na drugie pole robocze następuje po osiągnięciu w ramach pola wysokości ok. 4 m. Po usypaniu ośmiu warstw odpadów w ramach każdego pola roboczego i osiągnięciu rzędnej 113,4 m npm zostanie zakończona eksploatacja kwatery.

Adres do korespondencji:

**Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, Departament Środowiska:
Pl. Wolności 18, 61 - 739 Poznań, tel.: 061 6558 361, 061 6558 362, fax. 061 6558 360**

Po zakończeniu formowania ostatniej warstwy odpadów, odpady należy przykryć 30-centymetrową warstwą filtru gruntowego z mieszanki żwirowo-piaskowej. Odpady nie mogą być rozładowywane w odległości mniejszej niż 5 m od skarp.

2. W punkcie 5.4.5 ww. decyzji ust.2. lit. a) w tabeli dotyczącej rodzajów odpadów wykorzystywanych do wykonania warstwy izolacyjnej oraz budowy tymczasowych dróg dojazdowych na składowisku skreśla się pozycje:

Lp.	Rodzaj odpadów	Kod odpadów
3.	Odpady innych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia	17 01 03
4.	Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06	17 01 07

3. W punkcie 5.4.5. ww. decyzji dodaje się pozycję:

5.4.5.1. Opis procesu technologicznego odzysku odpadów

1. Odzysk odpadów na warstwy izolacyjne: Odpady poddawane odzyskowi przez ich wykorzystanie do tworzenia warstw izolacyjnych. Odpady materiałów budowlanych są poddawane kruszeniu. W przypadku konieczności wykonania warstwy izolacyjnej odpady są przemieszczane na kwaterze spycharką lub kompaktorem i z ich pomocą są formowane warstwy izolacyjne o grubości od 15 do 30 cm.
2. Odzysk odpadów do budowy tymczasowych dróg dojazdowych: Odpady poddawane odzyskowi przez ich wykorzystanie do budowy tymczasowych dróg dojazdowych na kwaterze są dostarczane na teren składowiska, gdzie po wyznaczeniu przebiegu drogi na kwaterze odpady są przemieszczane spycharką lub kompaktorem i z ich pomocą formowana i utwardzana jest tymczasowa droga dojazdowa o szerokości nie większej niż 4 m, grubość warstwy odpadów użytych do budowy drogi nie przekracza 30 cm.
3. Odzysk odpadów do budowy skarp w tym obwałowań i kształtowania korony składowiska: Odpady poddawane odzyskowi przez ich wykorzystanie do budowy skarp w tym obwałowań i kształtowania korony składowiska na kwaterze są dostarczane na teren składowiska, gdzie w przypadku potrzeby ich wykorzystania są przemieszczane na wskazane miejsce ładowarką lub spycharką i wykorzystywane do budowy skarp lub obwałowań, a maksymalna warstwa tych odpadów nie może być większa niż 25 cm z wyjątkiem zużytych opon. W przypadku wykorzystania zużytych opon inne rodzaje odpadów mogą być użyte wyłącznie do grubości opony przez jej wypełnienie. Zużyte opony mogą być użyte wyłącznie jednowarstwowo.

4. W punkcie 5.4.6. ww. decyzji dodaje się pozycję:

5.4.6.1. Technologia sortowania i doczyszczania zmieszanych odpadów komunalnych oraz odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki

Na teren sortowni zmieszane odpady komunalne dowożone są samochodami specjalistycznymi przystosowanymi do transportu odpadów, a następnie wyładowywane na hali wyładowniczej. Ładowarką przewożone są na podajnik załadowniczy, za pomocą którego trafiają do sita. W sicie następuje mechaniczne wyodrębnienie dwóch frakcji: 0-20 (minerały) oraz 20-90 (organika). Pozostałe odpady przy pomocy podajnika trafiają do kabiny sortowniczej gdzie przeszkoleni i odpowiednio zabezpieczeni pod względem bhp pracownicy wybierają następujące rodzaje odpadów: papier i tektura, tworzywa sztuczne, szkło, puszki aluminiowe, opakowania wielomateriałowe. Pozostałe odpady, przy pomocy podajnika, przejeżdżają poza kabinę sortowniczą gdzie znajduje się elektromagnes, który ma za zadanie wychwycić wszystkie metale znajdujące się w znajdujących się tam odpadach. Pozostałe odpady stanowiące balast transportowane są podajnikiem wznoszącym i spadają na podstawioną pod podajnikiem przyczepę, a następnie są wywożone na składowisko w celu składowania.

Na teren sortowni dowożone są także odpady pochodzące z selektywnej zbiórki w celu ich doczyszczania. Trafiają one także na halę wyładowniczą sortowni bądź do specjalnie do tego celu

przygotowanych boksów przy hali sortowni. Są one doczyszczane na dwóch mniejszych liniach sortowniczych: do doczyszczania tworzyw sztucznych oraz do doczyszczania szkła. Na linii do tworzyw sztucznych butelki PET dzielone są na kolory, wybierany jest tzw. twardy plastik oraz folia. Na linii do doczyszczania szkła wybierane są poszczególne kolory szkła, separowane są zakrętki metalowe oraz aluminiowe, pozostaje stłuczka szklana kolorystycznie wymieszana. Powstałe surowce są następnie przekazywane do uprawnionych podmiotów zajmujących się ich odzyskiem.

5. W punkcie 5.4.7. ww. decyzji dodaje się pozycje:

5.4.7.1. Technologia kompostowania przyzmorego odpadów pochodzących z selektywnej zbiórki

- 1) Przygotowanie wsadu kompostowego:
 - a) segregacja odpadów organicznych pochodzących z selektywnej zbiórki celem eliminacji zanieczyszczeń nieorganicznych (tworzywa sztuczne, tetrapak, tekstylia, opakowania metalowe, szkło opakowaniowe itp.),
 - b) w razie potrzeby zalecane rozdrobnienie do frakcji 80-100 mm,
 - c) przygotowanie odpowiedniej masy strukturalnej.
- 2) Ułożenie przyzmy:
 - a) usypanie przyzmy o przekroju poprzecznym w kształcie równoramiennego trapezu; w przypadku przyzmy nie napowietrzanych powinny mieć one następujące wymiary:
 - wysokość od 1,5 do 2m,
 - szerokość podstawy 3-6m, szerokość górna 1,5-2m,
 - a) przygotowaną mieszaninę odpadów w przyzmy pozostawia się do czasu spadku jej temperatury wewnętrznej, po tym czasie przesypuje się je w celu napowietrzenia, przetrzucie powtarza się aż do czasu uzyskania dojrzałego kompostu,
 - b) proces kompostowania w przyzmy trwa 5-6 miesięcy,
 - c) przyzmy pokrywa się warstwą 15- centymetrową gotowego kompostu. Kompost ten pełni funkcję izolująco-warstwową, izoluje wkład kompostowy od warunków atmosferycznych (deszczu, śniegu, temperatury) oraz filtruje wydostające się z przyzmy gazy.

5.4.7.2. Kompostowanie frakcji organicznej – podsitowej pochodzącej z procesu sortowania zmieszanych odpadów komunalnych

- 1) Wydzielona w procesie sortowania frakcja podsitowa 20-90 klasyfikowana jako odpad o kodzie 19 12 12 - inne odpady (w tym zmieszane substancje i przedmioty) z mechanicznej obróbki odpadów, inne niż wymienione w 19 12 11, podlega procesowi przyzmorego kompostowania. Produktem powstałym po tym procesie jest STABILIZAT, który nie spełnia wymagań dla nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin. Jest on klasyfikowany jako odpad o kodzie 19 05 03 - kompost nieodpowiadający wymaganiom (nienadający się do wykorzystania).
- 2) Odpad ten może być użyty do rekultywacji składowiska jako dolna warstwa pokrywy rekultywacyjnej lub składowany na składowisku odpadów innych niebezpieczne i obojętne.

Proces kompostowania organiki z frakcji podsitowej przebiega na zasadach podobnych jak kompostowanie organiki pochodzącej z selektywnej zbiórki.

5.4.7.3 Technologia kompostowania odpadów w systemie CTI opartym na prowadzeniu procesu kompostowania w rękawach foliowych

- 1) Przygotowanie wsadu kompostowego:
 - a) segregacja odpadów organicznych pochodzących z selektywnej zbiórki celem eliminacji zanieczyszczeń nieorganicznych (tworzywa sztuczne, tetrapak, tekstylia, opakowania metalowe, szkło opakowaniowe itp.),
 - b) w razie potrzeby zalecane rozdrobnienie do frakcji 80-100 mm,
 - c) przygotowanie odpowiedniej masy strukturalnej poprzez pocięcie i rozwłóknienie frakcji 80-100 mm w urządzeniu rozdrabniającym, wysokoobrotowym; zalecane jest powtórne rozdrabnianie przy długości wióra powyżej 100 mm; materiał strukturalny powinien być właściwej jakości tj. z wysokim udziałem frakcji bogatych w miążgę,

- d) wymieszanie odpadów z masą organiczną przeprowadzane przy pomocy ładowarki kołowej oraz/lub homogenizatora,
 - e) organoleptyczna kontrola wilgotności wsadu, zalecana wilgotność 50% do 60%; w miesiącach suchych (lipiec, sierpień) zaleca się dodatkowe zraszanie wodą.
- 2) Przygotowanie prasy RotoPress
 - a) podłączenie napędu i ustawienie maszyny w pozycji początkowej,
 - b) założenie rękawa na osłonę/klosz prasy,
 - c) przygotowanie i ułożenie dwóch rur napowietrzających,
 - d) zamknięcie końcówki rękawa.
 - 3) Załadunek do prasy
 - a) podczas załadunku wsadu do kosza prasy należy doprowadzić – w razie potrzeby – do właściwego jego uwodnienia (50% do 60%) włączając system zraszający.
 - b) podczas zrzutu masy wsadu do zasobnika prasy należy zwrócić uwagę na stopniowe wypełnianie komory ślimacznicy w celu niedopuszczenia do przeciążenia ślimacznicy prasującej; do takiego przeciążenia może dojść wskutek na przykład napełnienia zasobnika przed uruchomieniem rotora lub poprzez gwałtowne wysypanie całej zawartości pełnej łyżki ładowarki kołowej bezpośrednio do kosza nad komorą ślimacznicy.
 - 4) Załadunek do rękawa
 - a) zapewnienie swobodnego ruchu maszyny wraz z traktorem,
 - b) obserwacja równomiernego rozkładania i napełniania się rękawa.
 - 5) Uzbrojenie rękawa
 - a) tymczasowe przy niepełnym rękawie:
 - wykonanie nacięć wentylacyjnych
 - podłączenie wentylatora
 - zamknięcie perforacji w rurach na odcinkach poza rękawem
 - podłączenie czujnika/czujników
 - podłączenie automatycznego sterowania pracą wentylatora
 - b) końcowe po napełnieniu całego rękawa:
 - zamknięcie czoła rękawa
 - wykonanie nacięć wentylacyjnych
 - podłączenie rur do wentylatora
 - instalacja czujników (sond)
 - podłączenie zasilania sterowania i wentylatora
 - 6) Napowietrzanie-dojrzewanie
 - a) ustawienie czasowego włącznika wentylatora w położeniu standardowym tzn.
 - pierwsze dwa tygodnie – praca 5 min, zwłoka 10 min,
 - trzeci tydzień – praca 5 min., zwłoka 15 min.
 - kolejne tygodnie do momentu spadku temp. Do poziomu 25 (30)°C
 - b) ustawienie układu automatycznego włączania wentylatora przy spadku/wzroście temperatury ponad wartości graniczne (poniżej 25°C lub powyżej 65°C)
 - c) okresowa kontrola wilgotności wsadu – organoleptycznie
 - d) regularny monitoring temperatury przebiegu procesu połączony z prowadzeniem odpowiedniego rejestru
 - e) wyłączenie wentylatora po zaobserwowaniu spadku temperatury do poziomu ok. 25°C
 - 7) Otwarcie rękawa

Po okresie 4 do 8 tygodni (praktycznie po stwierdzeniu stałego obniżenia się temperatury w rękawie do poziomu co najmniej 35°C można rękaw rozciąć. Otrzymany kompost następnie należy poddać przesianiu celem odseparowania różnych frakcji zarówno odpadów organicznych, które nie uległy rozkładowi dla ponownego kompostowania jak i materiału strukturalnego dla ponownego jego zastosowania.
 - 8) Kompostowanie w zimie

Przy spadku temperatury poniżej 5°C należy przerwać pracę kompostowni i nie układać nowych rękawów. Przy ujemnej temperaturze zainicjowanie procesu kompostowania przez mikroorganizmy jest znacznie utrudnione i spowolnione. Napowietrzanie wsadu mroźnym powietrzem dodatkowo powoduje schłodzenie masy wsadu. Niezależnie od tego folia polietylenowa w niskich temperaturach jest krucha. Natomiast mróz nie szkodzi już zainicjowanemu procesowi.

System CTI to opatentowana technologia oparta na zastosowaniu taniego zasobnika z wymuszonym napowietrzaniem, umożliwiającą, w wysokim stopniu sterowanie procesem zachodzącym w masie kompostowej.

Zasobnik stanowi podłużny polietylenowy rękaw o średnicy do 3 m i długości do 75 m i pojemności 450 m³.

Wymuszone napowietrzanie służące utrzymaniu warunków tlenowych odbywa się za pomocą elektrycznej dmuchawy poprzez perforowane rury biegnące przez całą długość rękawa. Wsad kompostowy jest załadowywany do zasobnika za pomocą specjalnie przystosowanej do tego celu prasy. Czas trwania procesu w systemie CTI wynosi od 4 do 8 tygodni w zależności od rodzaju materiału wsadowego.

W skład całej instalacji do kompostowania wchodzi obecnie :

- homogenizator –mieszarka służąca do ujednoczenia struktury i przygotowania wsadu
- prasa do napełniania zasobnika
- zasobnik - z systemem napowietrzania i sterowania procesem
- sito do kompostu- pozwalające otrzymanie kompostu o odpowiedniej klasie jakości

Materiał wsadowy składający się z odpadów kuchennych ulegających biodegradacji i odpadów z terenów zielonych (gałęzie, trawa liście), trafia do homogenizatora gdzie, ujednoczona zostaje jego struktura, następnie za pomocą ładowarki zostaje załadowany do prasy, która napełnia zamocowany za sobą zasobnik. Po zakończeniu załadunku zasobnika (rękawa) wbijane zostają sondy badające temperaturę i wilgotność, parametry te odczytuje urządzenie sterujące napowietrzaniem.

Po zakończeniu procesu zasobnik zostaje otwarty a jego zawartość, będąca kompostem, w zależności od potrzeb zostaje przesiana na sicie obrotowym .

Zastosowany w Zakładzie system kompostowania zapobiega powstawaniu przykrych zapachów, równocześnie dzięki stałemu napowietrzaniu w ciągu całego cyklu proces zachodzi w warunkach tlenowych. Zasobnik zapewnia wystarczającą barierę zapobiegając niepożądanym zmianom wilgotności spowodowanym przez wysuszające wiatry czy też nadmierne opady. Nie powstaje kurz tworzący się w rezultacie wysychania na powierzchni oraz nie ma możliwości roznoszenia odpadów przez wiatr jak również nie ma możliwości przesiąkania do podłoża oraz wód gruntowych.

Kompostowanie sprasowanego materiału znacząco zmniejsza zapotrzebowanie kompostowni na powierzchnię, stosowane zasobniki mają różne średnice i długości oraz pojemności, dla przykładu rękaw o średnicy 3 m i długości 75m może pomieścić do 250 ton.

System ten umożliwia kompostowanie w cyklu trwającym od 4 do 8 tygodni, co daje możliwość przeprowadzenia dwóch, trzech cykli rocznie. W razie potrzeby gotowy produkt można pozostawić w zasobniku aż do momentu jego zastosowania.

Monitoring procesu przebiega w sposób bardzo łatwy umożliwiając ręczne jak i automatyczne sterowanie procesem.

6. W punkcie 7. ww. decyzji dodaje się pozycję:

7.1. Plan awaryjny w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych w zakresie emisji substancji ze składowiska odpadów

1) Kontrola jakości wód gruntowych w rejonie składowiska odpadów.

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie zakresu, czasu, sposobu oraz warunków prowadzenia monitoringu składowisk odpadów (Dz.U. z 2002 r. Nr 220, poz. 1858) Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie prowadzi badania jakości wód podziemnych w rejonie składowiska odpadów.

Zakładanym przez ustawodawcę celem nie jest dokonanie klasyfikacji wód podziemnych w otoczeniu składowisk, a jedynie stwierdzenie za pomocą okresowych pomiarów wybranych parametrów czy i w jakim stopniu składowiska oddziałują na jakość tych wód. Dlatego też podstawą oceny wyników monitoringu wód podziemnych w otoczeniu składowiska jest analiza ewentualnych trendów w wartościach oznaczeń poszczególnych parametrów wskaźnikowych. Obserwowana często zmienność sezonowa nie jest równoznaczna z występowaniem malejących bądź rosnących trendów w czasie. Trendy oznaczające

pogorszenie bądź poprawę stanu wód mogą być wyznaczone dopiero na podstawie wyników pomiarów dłuższych serii czasowych w skali wielolecia.

Na przestrzeni wielu lat prowadzenia powyższych badań Zakład ma wstępnie określone tło do którego może odnieść kolejne uzyskane wskaźniki poszczególnych parametrów i zauważyć ewentualne zmiany w wodach gruntowych.

- 2) Plan awaryjny na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych - sposób postępowania:
- zawiadomienie Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska;
 - dokonanie przeglądu otworów obserwacyjnych oraz ich obudowy a także terenu wokół nich, czy nie zostały zanieczyszczone otwory lub czy przy otworach nie znajdują się substancje, które mogły zanieczyścić wodę (porzucone odpady, rozlane substancje niewiadomego pochodzenia), w przypadku wykrycia usunięcie zanieczyszczeń;
 - dokonanie przeglądu terenu składowiska, czy nie ma na jego obszarze zastoisk lub przesieków wód odciekowych przez skarpy – w przypadku wykrycia usunięcie zastoisk i przesieków przez skarpy;
 - analiza porównawcza jakości wód wpływających na teren składowiska z wodami wypływającymi ze składowiska;
 - analiza porównawcza zanieczyszczeń w wodach gruntowych z zanieczyszczeniami jakie występują w wodach odciekowych.

W przypadku stwierdzenia, że źródłem zanieczyszczenia wód gruntowych może być składowisko należy:

- zwiększyć częstotliwość monitoringu wód podziemnych do co najmniej 1 badania na miesiąc, aby stwierdzić czy zanieczyszczenia mają charakter trwały;
- wstrzymać recyrkulację wód odciekowych na kwaterę składowiska;
- wypompować wody odciekowe ze zbiornika i wywieźć je na oczyszczalnię ścieków;
- szczegółowo – w okresach dobowych kontrolować dopływ odcieków do zbiornika;
- maksymalnie osuszyć kwaterę składowania przez wykopanie tymczasowej studni w odpadach i odpompowanie wód odciekowych wraz z ich wywozem na oczyszczalnię ścieków;
- dokonać przeglądu szczelności systemu odprowadzania wód odciekowych, rurociągu i zbiornika wód odciekowych – usunąć wykryte nieszczelności;
- dokonać przeglądu szczelności skarp kwatery – usunąć wykryte nieszczelności;
- dokonać przeglądu szczelności zbiornika odcieków, w przypadku gdy wypełnienie kwatery będzie przekraczać 90 % pojemności rozważyć możliwość wcześniejszego zamknięcia i rekultywacji kwatery;
- zlokalizować nieszczelność kwatery składowiska metodami geoelektrycznymi, kolorymetrycznymi, elektromagnetycznymi lub innymi - dokonać naprawy nieszczelności w uszczelnieniu kwatery.

- 3) Zagrożenia związane z emisją substancji, możliwością wybuchu oraz pożaru.

Zagrożenie wybuchowe na terenie kwatery składowania odpadów spowodowane jest przez gromadzący się biogaz w złożu oraz możliwość samozapłonu. W wyniku procesów biochemicznych następuje wydzielanie się metanu, który jest gazem palnym i wybuchowym dlatego też, między innymi w celu zachowania względów bezpieczeństwa, składowanie odpadów przebiega w sposób uporządkowany na wyznaczonych do tego celu działkach roboczych. Odpady trafiające na składowisko są rozprowadzane przez spycharkę, a następnie kompaktowane (ugniatane) za pomocą kompaktora. Na zakończenie każdego tygodnia odpady przykrywane są warstwą przesypki zapewniającą izolację składowanych odpadów. Przykrywanie odpadów pośrednią warstwą izolacyjną ogranicza dostęp ptactwa, owadów i gryzoni do zeskładowanych i skompaktowanych odpadów jak również zapobiega występowaniu samozapłonów, emisji uciążliwych zapachów oraz uniemożliwia rozwiewanie lekkich frakcji i pyłów.

Składowisko posiada instalację do unieszkodliwiania gazu składowiskowego – jest to kontenerowa spalarnia metanu. Jej zadaniem jest spalenie gazu powstałego na skutek procesów biochemicznych zachodzących w złożu odpadów, który stwarza zagrożenie wybuchów, samozapłonów. Na terenie składowiska zlokalizowano 32 studnie odgazowujące w postaci pionowych rur perforowanych o średnicy 200/160 osadzonych do 20 m w złożu, obsypanych warstwą filtracyjną, których wylot zakończony jest kręgiem betonowym o średnicy 1 m, z rudą darniową dla dezodoryzacji gazu odprowadzanego do atmosfery. Studnie odgazowujące połączone są z kolektorami, a te z kontenerem, w którym następuje

proces zbierania, kondycjonowania (ulepszania) i spalania metanu. Należy nadmienić, że spalanie metanu następuje przy odpowiednim ciśnieniu oraz przy dostarczeniu odpowiedniej ilości tlenu. W związku z powyższym zagrożenie wystąpienia stref wybuchowych jest możliwe jedynie w przestrzeniach zamkniętych tj. w studniach odgazowujących w urządzeniach, instalacjach i obiekcie spalającym metan. Możliwość uwolnienia się niewielkiej ilości gazu składowiskowego ze studzienki istnieje jedynie w razie wystąpienia awarii. Zjawiska takie więc będą mało prawdopodobne na otwartej przestrzeni. Wynika to głównie z małej wartości nadciśnienia gazu generowanego na składowisku. Dodatkowo wentylacja naturalna na otwartej przestrzeni uważana jest za wystarczającą do rozproszenia atmosfery wybuchowej. Przyjmuje się, że dla terenów otwartych szacowanie wentylacji powinno bazować na minimalnej prędkości wiatru 0,5 m/s. Ponieważ prędkość wiatru jest z reguły większa, można przyjąć, że stabilność atmosfer wybuchowych na otwartej przestrzeni składowiska będzie równie mała. Prognozuje się możliwość występowania stref zagrożenia wybuchem w przestrzeniach zamkniętych oraz w obrębie stanowiska dystrybucji paliwa.

4) Plan awaryjny na wypadek wybuchu lub pożaru na kwaterze składowiska.

Specyfika składowanych odpadów - duża ilość odpadów łatwopalnych może sprzyjać powstawaniu pożarów dlatego określona w instrukcji eksploatacji składowiska technologia składowania odpadów ma w sposób istotny eliminować potencjalną możliwość ich wystąpienia.

Sposób postępowania na wypadek pożaru:

- należy niezwłocznie ewakuować z miejsca zagrożenia ludzi i zawiadomić osobę zarządzającą obiektem oraz straż pożarną i Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska;
- do czasu przybycia jednostek ratowniczo-gaśniczych Państwowej Straży Pożarnej akcją ratowniczą kieruje osoba zarządzająca obiektem;
- bezwzględnie zakazuje się używania do gaszenia pożarów na kwaterze składowiska i w jej pobliżu środków pianotwórczych, które mogą spowodować uszkodzenie folii;
- gaszenie pożaru następuje z użyciem piasku, odpadów mineralnych przeznaczonych do odzysku na przesyпки sanitarne (aby z wierzchnich warstw odpadów nie był wypierany gaz składowiskowy, który może podsycać ogień) i wody z hydrantu, oraz odcieków ze zbiornika retencyjnego.

Po zakończeniu akcji gaśniczej należy udzielić pomocy strażakom w pracach końcowych, które obejmują między innymi następujące czynności:

- dokładna kontrola miejsca pożaru – należy sprawdzić czy obszar objęty ogniem został dokładnie wygaszony, czy nie pozostało gdzieś zarzewie ognia, nie wystudzone miejsca, należy zwrócić uwagę na wszelkiego rodzaju szczeliny, miejsca ukryte lub przysypane gruzem;
- zabezpieczenie pogorzeliska – usunąć lub zabezpieczyć wszelkie elementy konstrukcyjne: ściany, słupy itp. grożące zawaleniem się lub spowodowaniem wypadku;
- zorganizowanie dozoru – po akcji należy przejąć od straży pogorzelisko i wyznaczyć dyżury, aby wykluczyć ewentualne ponowne powstanie pożaru, zabezpieczyć teren przed dostępem osób postronnych.

Uszczegółowienie powyższych planów stanowią następujące dokumenty funkcjonujące w Zakładzie: Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego, Dokument zabezpieczenia przed wybuchem, Ocena zagrożenia wybuchem.

II. Pozostałe warunki decyzji Wojewody Wielkopolskiego znak: SR.Ko-2.6600-7/06z dnia 21.05.2007 r., zmienionej decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.VI.7623-31/08 z dnia 28.05.2009 r., udzielającej pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie, ul. Sulańska 13 pozostają bez zmian.

III. Decyzja niniejsza jest integralnie związana z decyzją Wojewody Wielkopolskiego znak: SR.Ko-2.6600-7/06 z dnia 21.05.2007 r., zmienioną decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.VI.7623-31/08 z dnia 28.05.2009 r., udzielającą pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie, ul. Sulańska 13.

UZASADNIENIE

Do Marszałka Województwa Wielkopolskiego w dniu 17.05.2010 r. wpłynął wniosek Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie, ul. Sulańska 13, 62-510 Konin o zmianę decyzji Wojewody Wielkopolskiego znak: SR.Ko-2.6600-7/06 z dnia 21.05.2007 r., zmienionej decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego znak: DSR.VI.7623-31/08 z dnia 28.05.2009 r. udzielającej pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie, ul. Sulańska 13.

Na podstawie art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z § 2 ust. 1 pkt 41 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z klasyfikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004 r. Nr 257, poz. 2573 ze zm.) oraz mając na uwadze art. 173 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 ze zm.), organem właściwym w sprawach ochrony środowiska dla ww. przedsięwzięcia jest Marszałek Województwa Wielkopolskiego.

Po analizie ww. wniosku, tutejszy Organ na podstawie art. 61 § 4 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, pismem znak: DSR.VI.7623-85/10 z dnia 19.05.2010 r., zawiadomił Wnioskodawcę, Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu o wszczęciu postępowania w sprawie zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu pismem znak: ZZP-536/50/1342/10/MDB z dnia 25.05.2010 r. poinformował, iż nie wnosi uwag w zakresie swoich kompetencji do przedmiotowej sprawy.

Wnioskowana zmiana odnosi się do gospodarki odpadami i dotyczy rozszerzenia punktu 5.4.4. o opis procesu technologicznego unieszkodliwiania odpadów oraz punktów 5.4.5., 5.4.6. i 5.4.7. również o opis procesu technologicznego poszczególnych procesów odzysku odpadów. Ponadto do punktu 7 dodaje się punkt 7.1. zawierający plan awaryjny w szczególności na wypadek wykrycia zmian w jakości wód gruntowych w zakresie emisji substancji ze składowiska odpadów. Przedstawione wyżej zmiany wynikają z wejścia w życie ustawy z dnia 22 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 28 z 2010 r., poz. 145). Przepis art. 12 ust. 1 tej ustawy nakłada na zarządzającego składowiskiem odpadów obowiązek dostosowania posiadanego pozwolenia zintegrowanego do przepisów ww. ustawy w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Ponadto tutejszy Organ z urzędu dokonał zmiany treści punktu 5.4.5 ust. 2, lit. a) ww. decyzji poprzez wykreślenie z tabeli dotyczącej rodzajów odpadów wykorzystywanych do wykonania warstwy izolacyjnej oraz budowy tymczasowych dróg dojazdowych na składowisku, odpadów o kodach: 17 01 03 oraz 17 01 07. Powyższe odpady znajdują się również na liście odpadów dopuszczonych do unieszkodliwiania przez składowanie w punkcie 5,4,3 ww. decyzji.

§ 16 a ust. 6 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz. U z 2003 r. Nr 61, poz. 549 ze zm.) stanowi, iż do wykonania warstwy izolacyjnej nie stosuje się tego samego rodzaju odpadów co rodzaj odpadów składowanych na danym składowisku odpadów. Mając na uwadze fakt, iż decyzja powinna spełniać aktualne przepisy prawa w niniejszej decyzji tutejszy Organ z urzędu wprowadził wyżej omówioną zmianę.

Pismem znak: DSR.VI.7623-85/10 z dnia 7.06.2010 r. na podstawie art. 10 § 1 ustawy– Kodeks postępowania administracyjnego tutejszy Organ powiadomił Strony postępowania administracyjnego o powyższej zmianie.

Przedmiotowa zmiana nie wiąże się z istotną zmianą sposobu funkcjonowania instalacji, która mogłaby powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko. W związku z powyższym nie była wymagana opłata rejestracyjna oraz przeprowadzenie postępowania z udziałem społeczeństwa.

Art. 155 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego stanowi, że decyzję ostateczną na mocy, której Strona nabyła prawo, można zmienić za zgodą Strony, jeśli przemawia za tym słuszny interes Strony i nie sprzeciwiają się temu przepisy szczególne. Zmiana niniejszej decyzji związana jest z obowiązującym prawem w zakresie składowisk odpadów.

Wobec powyższego, Marszałek Województwa Wielkopolskiego orzeka jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Wielkopolskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Za wydanie niniejszej decyzji pobrano stosowną opłatę skarbową w wysokości 253 zł, na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 225, poz. 1635 ze zm.). Opłatę wpłacono na rachunek bankowy: Urząd Miasta Poznania, Wydział Finansów, Oddział Pozostałych Dochodów Podatkowych i Niepodatkowych, ul. Libelta 16/20, 61-706 Poznań, PKO BP S. A. I Oddział w Poznaniu 47 1020 4027 0000 1402 0467 6922

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA

Hanna Grunt
Dyrektor Departamentu Środowiska

Otrzymują:

1. Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi
ul. Sulańska 13
62-510 Konin
2. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Poznaniu
ul. Grunwaldzka 21
60-783 Poznań
3. Minister Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa
4. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu
ul. Czarna Rola 4, 61-625 Poznań
5. Oddział Opłat
6. Aa x 3